NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2605/2000,

annettu 27 päivänä marraskuuta 2000,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta, Korean tasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien elektronisten vaakojen tuonnissa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 [1], ja erityisesti sen 9 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka se on tehnyt kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

A **MENETTELY**

1. **Aloittaminen**

(1) Komissio ilmoitti *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 16 päivänä syyskuuta 1999 julkaistulla ilmoituksella [2], jäljempänä 'menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus', tiettyjen Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiina', Korean tasavallasta, jäljempänä 'Korea' ja Taiwanista peräisin olevien elektronisten vaakojen, jäljempänä 'vaa'at', tuontia yhteisöön koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta.

(2) Menettely aloitettiin sen jälkeen, kun yhteisön vaakojen tuottajien suurinta osaa edustavien tuottajien puolesta jätettiin 30 päivänä heinäkuuta 1999 valitus neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96, jäljempänä 'perusasetus', 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Valituksessa esitetyt todisteet kyseisen tuotteen polkumyynnistä ja siitä aiheutuvasta merkittävästä vahingosta katsottiin riittäviksi oikeuttamaan menettelyn aloittaminen.

2. **Tutkimus**

(3) Komissio ilmoitti menettelyn aloittamisesta virallisesti valituksen tehneille yhteisön tuottajille, niille vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille ja käyttäjille (sekä niitä edustaville järjestöille), joita asian tiedettiin koskevan, ja viejämaiden edustajille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus ilmaista näkökantansa kirjallisesti ja pyytää kuulluksi tulemista menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa vahvistetussa määräajassa.

(4) Komissio lähetti kyselylomakkeet osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan, ja kaikille muille osapuolille, jotka olivat ilmoittautuneet menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa. Vastaukset saatiin kahdelta yhteisön tuottajalta, kahdeksalta asianomaisten maiden vientiä harjoittavalta tuottajalta sekä tietyiltä tunnetuilta etuyhteydessä olevilta yhteisön tuojilta ja vertailumaan yhteistyössä toimineelta tuottajalta. Vastaukset saatiin myös kahdelta kyseisen tuotteen yhteisön käyttäjältä.

(5) Komissio hankki ja tarkasti kaikki polkumyynnin, vahingon ja yhteisön edun määrittämistä varten tarpeellisina pitämänsä tiedot. Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

a) *Yhteisön tuottajat*

Avery Berkel Ltd., Birmingham, Yhdistynyt kuningaskunta

Bizerba GmbH., Balingen, Saksa

Bizerba Belgium SA, Bryssel, (Bizerba GmbH:n tytäryhtiö)

b) *Vientiä harjoittavat tuottajat*

KOREA

A & D Korea Co. Ltd., Soul

CAS Corporation, Soul

Descom Scales Mfg. Co. Ltd., Kyungki-Do

TAIWAN

Snowrex International Co. Ltd., Taipei

UWE-Universal Weight Enterprise Co. Ltd., Taipei

KIINAN KANSANTASAVALTA

Mettler-Toledo Changzhou Scale Ltd., Changzhou

Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd., Shanghai

Shanghai Yamato Scale Co. Ltd., Shanghai

c) *Vertailumaa*

INDONESIA

PT TEC Indonesia Co. Ltd., Batam

d) *Etuyhteydessä olevat tuojat*

Ishida Europe AB, Gustavsberg, Ruotsi

Mettler-Toledo GmbH, Gießen, Saksa

Mettler-Toledo (Albstadt) GmbH, Albstadt, Saksa

Mettler-Toledo GmbH, Wien, Itävalta

(6) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän syyskuuta 1998 ja 31 päivän elokuuta 1999 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahingon määrittämisessä tarvittava kehityssuuntien tarkastelu kattoi ajanjakson 1 päivästä tammikuuta 1995 tutkimusajanjakson loppuun, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

[1] EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2238/2000 (EYVL L 257, 11.10.2000, s. 2).

[2] EYVL C 262, 16.9.1999, s. 8.

(7) Kaikille asianomaisille osapuolille ilmoitettiin niistä oleellisista seikoista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella toimenpiteiden käyttöönottoa. Ilmoituksen jälkeen asianomaiset osapuolet esittivät huomautuksia. Osapuolten huomautuksia tarkasteltiin ja niiden perusteella tehtiin tarvittaessa muutoksia tehtyihin päätelmiin.

3. **Asianomaista tuotetta koskevat aikaisemmat menettelyt**

(8) Lokakuussa 1993 neuvosto otti asetuksella (ETY) N:o 2887/93 ([1]) käyttöön lopulliset polkumyyntitoimenpiteet Singaporesta ja Koreasta peräisin olevien vaakojen tuonnissa. Singaporeen sovellettavia toimenpiteitä tarkastellaan parhaillaan lokakuussa 1998 ([2]) vireille pannussa menettelyssä, kun taas Koreaan sovellettavat toimenpiteet päättyivät lokakuussa 1998.

(9) Huhtikuussa 1993 neuvosto otti asetuksella (ETY) N:o 993/93 ([3]) käyttöön lopulliset polkumyyntitoimenpiteet Japanista peräisin olevien vaakojen tuonnissa. Kyseiset toimenpiteet ovat myös tarkastelun kohteena, joka pantiin vireille huhtikuussa 1998 ([4]).

B **TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

1. **Tarkasteltavana oleva tuote**

(10) Tarkasteltavana ovat vähittäiskaupassa käytettävät elektroniset vaa'at, joissa on painon, yksikköhinnan ja maksettavan hinnan digitaalinäyttö (riippumatta siitä, onko ne varustettu laitteella näiden tietojen tulostamiseksi) ja jotka kuuluvat CN-koodiin ex 8423 81 50. Vaakoja on eri malleja ja ne ovat suoritustasoltaan ja tekniikaltaan erilaisia. Kyseinen tuotannonala määrittelee vaakojen osalta kolme segmenttiä: ylempi segmentti, keskitason segmentti ja alempi segmentti. Nämä vaihtelevat erillisistä vaaoista, joissa ei ole sisäänrakennettua tulostinta, kehittyneempiin malleihin, joissa on ennalta ohjelmoitava näppäinjärjestelmä ja mahdollisuus liittyä tietokoneistettuihin valvonta- ja hallintojärjestelmiin.

(11) Vaikka vaakojen käyttötarkoitukset voivat vaihdella keskitason segmentissä ja ylemmässä segmentissä esiintyvien lisätoimintojen vuoksi, vaakojen fyysisissä ja teknisissä perusominaisuuksissa ei ole huomattavaa eroa. Lisäksi tutkimuksessa on käynyt ilmi, että näiden kolmen segmentin välillä ei ole selviä rajalinjoja; lähisegmenttien malleja voidaan usein vaihtaa keskenään. Niitä on pidettävä tästä syystä yhtenä tuotteena tässä tutkimuksessa.

2. **Samankaltainen tuote**

(12) Tutkimus on osoittanut, että Kiinassa, Koreassa, Taiwanissa ja Indonesiassa (joka oli Kiinan vertailumaa) tuotetut ja näillä markkinoilla myydyt vaa'at ovat samanlaisia kuin Kiinasta, Koreasta ja Taiwanista yhteisöön viedyt vaa'at tai muistuttavat niitä läheisesti huolimatta eroista koossa, käyttöiässä, jännitteessä tai muotoilussa, ja niitä on sen vuoksi pidettävä samankaltaisina tuotteina.

(13) Myös yhteisön tuotannonalan tuottamat ja yhteisön markkinoilla myymät vaa'at ovat kaikilta osin samanlaisia kuin Kiinassa, Koreassa ja Taiwanissa tuotetut ja yhteisöön viedyt vaa'at.

(14) Tämän vuoksi niitä pidetään samankaltaisina tuotteina perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

C **POLKUMYYNTI**

1. **Markkinatalousmaat**

Yleiset menetelmät

Normaaliarvo

(15) Normaaliarvon määrittämistä varten tutkittiin ensin kunkin vientiä harjoittavan tuottajan osalta, oliko sen vaakojen kokonaismyynti kotimarkkinoilla edustavaa sen koko yhteisöön vietäväksi tarkoitettuun myyntiin verrattuna. Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti kotimarkkinamyyntiä pidettiin edustavana, kun kunkin vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä oli vähintään viisi prosenttia sen yhteisöön suuntautuvan viennin kokonaismäärästä.

(16) Tämän jälkeen määritettiin ne vaakatyypit, joita yritykset myivät kotimarkkinoilla ja jotka olivat samanlaisia kuin yhteisöön viedyt vaakatyypit tai suoraan niihin verrattavissa.

(17) Niiden vaakatyyppien osalta, joita vientiä harjoittavat tuottajat myivät kotimarkkinoilla ja joiden todettiin suoraan vastaavan yhteisöön vietäväksi myytyjä vaakatyyppejä, määritettiin, voidaanko niiden kotimarkkinamyyntiä pitää riittävän edustavana perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tietyn vaakatyypin myyntiä kotimarkkinoilla pidettiin riittävän edustavana, jos kyseisen tyyppisten vaakojen kokonaismyynti kotimarkkinoilla tutkimusajanjakson aikana oli vähintään 5 prosenttia verrattavissa olevan tyypin yhteisöön suuntautuvan viennin kokonaismäärästä.

([1]) EYVL L 263, 22.10.1993, s. 1.
([2]) EYVL C 324, 22.10.1998, s. 4.
([3]) EYVL L 104, 29.4.1993, s. 4.
([4]) EYVL C 128, 25.4.1998, s. 11.

(18) Lisäksi tarkasteltiin, voidaanko kunkin tyypin kotimarkkinamyynnin katsoa tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä, selvittämällä mikä on kyseisen tyypin osuus riippumattomille asiakkaille suuntautuneesta kannattavasta myynnistä. Tapauksissa, joissa vähintään laskennallisia tuotantokustannuksia vastaavalla nettohinnalla myytyjen vaakojen määrä oli vähintään 80 prosenttia koko myynnin määrästä, normaaliarvon perusteena käytettiin todellista kotimarkkinoiden hintaa, joka laskettiin määrittämällä kaiken tutkimusajanjakson aikana tapahtuneen kotimarkkinamyynnin hintojen painotettu keskiarvo riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei. Tapauksissa, joissa vaakojen kannattavan myynnin määrä oli alle 80 prosenttia mutta vähintään 10 prosenttia kotimarkkinoiden kokonaismyynnin määrästä, normaaliarvon perusteena käytettiin todellista kotimarkkinoiden hintaa, joka laskettiin määrittämällä ainoastaan kannattavan myynnin hintojen painotettu keskiarvo. Tapauksissa, joissa vaakatyypin kannattavan myynnin määrä oli alle 10 prosenttia kokonaismyynnin määrästä, todettiin, että kyseistä tyyppiä ei myyty riittäviä määriä, jotta kotimarkkinoiden hintaa voitaisiin pitää sopivana perusteena normaaliarvon määrittämiseksi.

(19) Kun vientiä harjoittavan tuottajan myymän tyypin kotimarkkinahintoja ei voitu käyttää, vahvistettiin laskennallinen normaaliarvo. Perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskennalliset normaaliarvot määritettiin lisäämällä vietyjen tyyppien tuotantokustannuksiin, joita oikaistiin tarvittaessa, kohtuullinen osuus myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä kohtuullinen voittomarginaali. Tätä varten tutkittiin, olivatko kullekin vientiä harjoittavalle tuottajalle kotimarkkinoilla aiheutuneita myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä niiden kotimarkkinoilla saamaa voittoa koskevat tiedot luotettavia.

(20) Todellisia kotimaan myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia pidettiin luotettavina, kun asianomaisen yrityksen kotimarkkinamyynnin määrää voitiin pitää edustavana. Kotimaan voittomarginaali määritettiin kotimarkkinamyynnin perusteella, jos tämä myynti oli tapahtunut tavanomaisessa kaupankäynnissä eli kun vähintään laskennallisia tuotantokustannuksia vastaavalla hinnalla riippumattomille asiakkaille tapahtuneen kyseisen myynnin määrä oli vähintään 10 prosenttia asianomaisen yrityksen koko kotimarkkinamyynnin määrästä. Jos tämä ehto ei täyttynyt, käytettiin muiden asianomaisen maan yritysten, joiden tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtunut myynti oli riittävää, painotettua keskimääräistä voittomarginaalia.

Vientihinta

(21) Kaikissa tapauksissa, joissa vaakoja vietiin yhteisön riippumattomille asiakkaille, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti eli tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien vientihintojen perusteella.

(22) Jos vienti suuntautui etuyhteydessä olevalle tuojalle, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyytiin ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle. Tällöin tehtiin luotettavan vientihinnan laskemista varten oikaisuja kaikenlaisten tuonnin ja jälleenmyynnin välisenä aikana syntyneiden kustannusten sekä kertyneiden voittojen huomioon ottamiseksi. Käytettävissä olevien tietojen perusteella voitoksi määritettiin 10 prosenttia. Käytettävissä olevat tiedot oli saatu etuyhteyttä vailla olevilta tuojilta, jotka olivat mukana äskettäin tehdyssä samaa tuotetta koskevassa tutkimuksessa. Tämän katsottiin myös olevan kohtuullista ottaen huomioon osapuolten harjoittamat toimet.

Vertailu

(23) Vertailu tehtiin vapaasti tehtaalla -hinnan perusteella ja samassa kaupan portaassa. Normaaliarvon ja vientihinnan välisen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin asianmukaisesti huomioon, oikaisujen muodossa, hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttavat eroavuudet perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti.

Tutkittujen yritysten polkumyyntimarginaali

(24) Tyyppikohtaista normaaliarvon painotettua keskiarvoa verrattiin kunkin tuottajan osalta perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti vientihintojen painotettuun keskiarvoon; painotettuun keskiarvoon perustuvaa normaaliarvoa verrattiin kuitenkin kaikkien yhteisöön suuntautuvien yksittäisten vientitapahtumien hintoihin, jos vientihintojen rakenteessa oli eri alueiden, ostajien tai ajanjaksojen välillä huomattavia eroja ja jos harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei olisi käynyt ilmi edellä mainitun ensimmäisen menetelmän avulla.

Yhteistyöhön osallistumattomien yritysten polkumyyntimarginaali

(25) Yhteistyöhön osallistumattomien yritysten jäännöspolkumyyntimarginaali määritettiin käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

(26) Niiden maiden osalta, joissa yhteistyö oli laajaa, jäännöspolkumyyntimarginaali päätettiin vahvistaa sen yhteistyössä toimineen yrityksen tasolle, jonka polkumyyntimarginaali oli korkein.

(27) Niiden maiden osalta, joissa yhteistyö oli vähäistä, käytettiin sen yhteistyössä toimineen yrityksen toimittamia tietoja, jolle oli määritetty korkein polkumyyntimarginaali. Jäännöspolkumyyntimarginaali määritettiin

niiden polkumyynnillä tuotujen tyyppien painotetun keskimääräisen marginaalin perusteella, joiden polkumyyntimarginaali oli korkein ja joita vietiin edustavia määriä. Tätä menetelmää pidettiin tarpeellisena, koska haluttiin välttää yhteistyöstä kieltäytymisen palkitseminen ja koska ei ollut viitteitä siitä, että jokin yhteistyöhön osallistumaton osapuoli olisi harjoittanut polkumyyntiä vähäisemmässä määrin.

2. **Korea**

(28) Kolme yritystä vastasi vientiä harjoittaville tuottajille osoitettuun kyselyyn. Myös kaksi yhteisön tuojaa, jotka olivat etuyhteydessä kahteen vientiä harjoittavaan tuottajaan, vastasivat kyselyyn.

Normaaliarvo

(29) Yhden vientiä harjoittavan tuottajan osalta normaaliarvo perustui kokonaan kotimarkkinahintoihin ja toisen osalta kokonaan laskennalliseen normaaliarvoon. Kolmannen yrityksen osalta käytettiin sekä laskennallisia normaaliarvoja että kotimarkkinahintoihin perustuvia normaaliarvoja.

(30) Tapauksissa, joissa vahvistettiin laskennalliset normaaliarvot, voitiin käyttää kunkin kyseessä olevan vientiä harjoittavan tuottajan valmistuskustannuksia sekä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia. Yhden tuottajan osalta, jonka tiettyjen mallien myynti oli tappiollista, käytettiin muiden kotimarkkinoiden kannattavien mallien keskimääräistä voittoa. Toisen tuottajan osalta, jonka kaikki kotimarkkinamyynti oli tappiollista, käytettiin kahden muun tuottajan keskimääräistä voittoa.

Vientihinta

(31) Jos viejät myivät kyseistä tuotetta yhteisön riippumattomille tuojille yhteisöön vietäväksi, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti eli tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.

(32) Jos vientiä harjoittavat tuottajat myivät kyseistä tuotetta niihin etuyhteydessä olevien yhteisön tuojien kautta yhteisöön vietäväksi, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyytiin ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle. Tällöin tehtiin luotettavan vientihinnan laskemista varten oikaisuja kaikenlaisten tuonnin ja jälleenmyynnin välisenä aikana syntyneiden kustannusten sekä kertyneiden voittojen huomioon ottamiseksi.

Vertailu

(33) Vertailu tehtiin vapaasti tehtaalla -hinnan perusteella ja samassa kaupan portaassa. Tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti huomioon hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet; kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- sekä liitännäiskustannusten, luottokustannusten, palkkioiden ja tuontimaksujen sekä myynnin jälkeisten kustannusten (vakuus/takuu jne.) erot otettiin huomioon oikaisujen muodossa, kun se oli aiheellista ja perusteltua. Kahden yrityksen osalta tehtiin etuyhteydessä olevan osapuolen kustannuksia Japanissa koskevat oikaisut.

(34) Kotimarkkinamyynnin perusteella määritettyyn normaaliarvoon tehdyt oikaisut tehtiin myös perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettuun normaaliarvoon.

Polkumyyntimarginaali

(35) Yhteisöön viedyn tarkasteltavana olevan tuotteen kunkin tyypin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin kunkin vastaavan tyypin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti. Kahden vientiä harjoittavan tuottajan osalta harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei kuitenkaan käynyt ilmi kyseisen menetelmän avulla, ja vientihintojen rakenteessa oli eri ostajien ja alueiden välillä huomattavia eroja. Sen vuoksi painotettuun keskiarvoon perustuvaa normaaliarvoa verrattiin kaikkien yhteisöön suuntautuvien yksittäisten vientitapahtumien hintoihin.

(36) Vertailusta ilmeni, että kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa harjoitti polkumyyntiä. Polkumyyntimarginaali ilmaistuna prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla on seuraava:

CAS Corporation, Soul	0 %
A & D Korea Co. Ltd., Soul	4,7 %
Descom Scales Mfg. Co. Ltd., Kyungki-Do	4,9 %.

Koska yhteistyö oli laajaa, jäännöspolkumyyntimarginaaliksi vahvistettiin sama kuin yhteistyössä toimineen yrityksen marginaali eli 4,9 prosenttia.

3. **Taiwan**

(37) Kaksi yritystä vastasi vientiä harjoittaville tuottajille osoitettuun kyselyyn.

Normaaliarvo

(38) Erään tuottajan osalta vaakojen (kaikki alempaan segmenttiin kuuluvat vaa'at) koko kotimarkkinoiden myynti oli tappiollista. Toisen tuottajan osalta vietyjä vaakoja (kaikki alempaan segmenttiin kuuluvat vaa'at) vastaavia vaakoja ei ollut myyty kotimarkkinoilla.

(39) Tuotteen kaikkien yhteisöön vietäväksi myytyjen tyyppien osalta normaaliarvo laskettiin tästä syystä perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Kunkin vientiä harjoittavan tuottajan osalta käytettiin vietyjen tyyppien valmistuskustannuksia ja sen omia kotimarkkinoiden myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia. Molempien vientiä harjoittavien tuottajien voittomarginaalina käytettiin marginaalia, joka oli määritetty sille yritykselle, jonka tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtunut vaakatyyppien kotimarkkinamyynti oli kannattavaa mutta jonka vaakatyypit eivät vastanneet vietyjä malleja.

Vientihinnat

(40) Molempien vientiä harjoittavien tuottajien kaikki tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisöön tapahtunut myynti suuntautui yhteisön riippumattomille tuojille. Tämän vuoksi vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.

Vertailu

(41) Vertailu tehtiin vapaasti tehtaalla -hinnan perusteella ja samassa kaupan portaassa. Tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti huomioon hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet; kuljetus-, käsittely-, lastaus- sekä liitännäiskustannusten, luottokustannusten, palkkioiden ja tuontimaksujen erot otettiin huomioon oikaisujen muodossa, kun se oli aiheellista ja perusteltua perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti.

(42) Samat oikaisut tehtiin myös perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettuihin normaaliarvoihin, kun se oli aiheellista ja perusteltua.

Polkumyyntimarginaali

(43) Yhteisöön viedyn tarkasteltavana olevan tuotteen kunkin tyypin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin kunkin vastaavan tyypin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti. Erään vientiä harjoittavan tuottajan osalta harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei kuitenkaan käynyt ilmi kyseisen menetelmän avulla ja vientihintojen rakenteessa oli eri ostajien ja alueiden välillä huomattavia eroja. Sen vuoksi painotettuun keskiarvoon perustuvaa normaaliarvoa verrattiin kaikkien yhteisöön suuntautuvien yksittäisten vientitapahtumien hintoihin.

(44) Vertailusta ilmeni, että kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa harjoitti polkumyyntiä. Polkumyyntimarginaali ilmaistuna prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla on seuraava:

Universal Weight Enterprise (UWE)	5,5 %
Snowrex International	5,9 %.

Koska yhteistyö oli vähäistä, jäännöspolkumyyntimarginaaliksi vahvistettiin sama kuin korkein edustavaa määrää myydylle mallille määritetty yksittäinen marginaali.

4. **Kiinan kansantasavalta**

Markkinatalousaseman arviointi

(45) Kolme kiinalaista yritystä pyysi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan nojalla, että niille myönnettäisiin markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asema. Yhden yrityksen pyyntö oli hylättävä sillä perusteella, että toimitetut tiedot saapuivat komissioon huomattavasti määräajan jälkeen ja ne olivat lisäksi olennaisilta osiltaan epätäydelliset. Komissio hankki kaikki tarpeellisina pitämänsä tiedot ja suoritti kaikkien markkinatalousasemaa koskevissa pyynnöissä esitettyjen tietojen tarkastuksen kahden muun yrityksen toimitiloissa.

(46) Komissio havaitsi, että molemmat yritykset olivat harjoittaneet myyntiä Kiinassa suunnilleen samanlaisilla tappiollisilla hinnoilla useita vuosia. Lisäksi kummatkaan yritykset eivät olleet täysin vapaita päättämään, oliko niiden myytävä tuotantonsa kotimaan markkinoilla ja missä määrin. Komission käytäntönä on ollut hylätä markkinatalousasemaa koskevat pyynnöt, jos kotimarkkinoiden myyntiä on rajoitettu eivätkä hinnat vaihtele asiakkaiden välillä, koska kyseinen hinnoittelu voi johtua keskitetystä hintavalvonnasta. Todisteista ilmeni lisäksi, että kyseiset hinnat olivat olleet tappiollisia useita vuosia, mikä on myös osoituksena siitä, että tuottajat eivät toimineet markkinatalousolosuhteissa.

(47) Kumpikaan näistä tutkituista yrityksistä ei näin ollen täyttänyt perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädettyjä edellytyksiä. Neuvoa-antavan komitean kuulemisen jälkeen asianomaisille yrityksille ilmoitettiin sen vuoksi, että niiden markkinatalousasemaa koskeva pyyntö on hylätty.

Vertailumaan valinta

(48) Koska yksikään yritys ei täyttänyt markkinatalousaseman myöntämisen edellytyksiä, kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien vientihintoja oli verrattava sopivan vertailumaan osalta määritettyyn normaaliarvoon perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

(49) Valituksen tekijä ehdotti vertailumaaksi Indonesiaa, ja myös komissio esitti tätä menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa. Mikään asianomainen osapuoli ei esittänyt asiaa koskevia vastalauseita. Eräs indonesialainen tuottaja toimi yhteistyössä toimittaen vastauksen kyselyyn. Kyseinen vastaus todettiin hyväksyttäväksi. Indonesian käyttö vertailumaana katsottiin sen vuoksi sopivaksi tässä tutkimuksessa.

(50) Päätettiin, että Indonesia oli sopivin markkinataloutta toteuttava kolmas maa normaaliarvon määrittämistä varten ottaen huomioon, että indonesialaisella tuottajalla oli huomattavaa kotimarkkinamyyntiä ja vientimyyntiä verrattuna Kiinasta yhteisöön suuntautuvaan tuontiin ja että Indonesian markkinoilla ja vientimarkkinoilla vallitseva kilpailu mahdollisti kohtuulliset, mutta ei liialliset voitot. Myyntiä Koreassa ja Taiwanissa ei pidetty sopivana perusteena normaaliarvon määrittämiseksi, koska kyseisillä markkinoilla myydyt vaa'at kuuluivat alemman segmentin alempiin tuoteryhmiin eivätkä ne sen vuoksi vastanneet Kiinasta peräisin olevia vietyjä tyyppejä.

Yksilöllinen kohtelu

(51) Kaikki yhteistyössä toimineet kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat pyysivät yksilöllistä kohtelua. Ne vastasivat asianomaisille osapuolille menettelyn aloittamisen yhteydessä lähetettyyn, markkinatalousasemaa koskevaan hakemuslomakkeeseen sisältyviin yksityiskohtaisiin kysymyksiin. Kyseisiä hakemuksia tarkasteltiin keskittyen pääasiassa alueisiin, joilla on suora vaikutus yritysten vientitoimintaan. Valtion ei havaittu puuttuvan yrityksen vientitoimiin siinä määrin, että sillä olisi merkittävää vaikutusta tai että se mahdollistaisi toimenpiteiden kiertämisen, jos viejille vahvistettaisiin yksilölliset tullit.

(52) Toimitettujen tietojen tarkastelu näytti kaikkien kolmen yrityksen osalta osoittavan, että yritykset täyttivät yksilöllisen kohtelun saamista koskevat edellytykset.

Näin ollen kyseisille kolmelle yritykselle päätettiin myöntää yksilöllinen kohtelu.

Normaaliarvo

(53) Normaaliarvo kiinalaisille vientiä harjoittaville tuottajille, jotka veivät Euroopan unioniin ainoastaan alemman segmentin tyyppejä, laskettiin perusasetuksen 2 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti yhteistyössä toimineelle indonesialaiselle yritykselle vahvistettujen normaaliarvojen perusteella käyttämällä kilpailukykyisintä sekä Indonesian markkinoilla että vientimarkkinoilla myytyä alemman segmentin tyyppiä, joka vastasi yhteisöön vietyjä kiinalaisia tuotetyyppejä.

Vientihinnat

(54) Jos viejät myivät tarkasteltavana olevaa tuotetta riippumattomille yhteisön tuojille yhteisöön vietäväksi, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.

(55) Jos vientiä harjoittavat tuottajat veivät kyseistä tuotetta etuyhteydessä olevien yhteisön tuojien kautta yhteisöön vietäväksi, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyytiin ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle.

Vertailu

(56) Vertailu tehtiin vapaasti tehtaalla -hinnan perusteella ja samassa kaupan portaassa. Tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti huomioon hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet; kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- sekä liitännäiskustannusten, luottokustannusten, palkkioiden ja tuontimaksujen sekä myynnin jälkeisten kustannusten (vakuus/takuu jne.) erot otettiin huomioon oikaisujen muodossa, kun se oli aiheellista ja perusteltua.

Polkumyyntimarginaali

(57) Yhteisöön viedyn tarkasteltavana olevan tuotteen alemman segmentin tyypin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin kunkin vastaavan tyypin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti. Yhden vientiä harjoittavan tuottajan osalta painotettuun keskiarvoon perustuvaa normaaliarvoa verrattiin kuitenkin yhteisöön suuntautuvien yksittäisten vientitapahtumien hintoihin, koska vientihintojen rakenteessa on eri ostajien, alueiden tai ajanjaksojen välillä huomattavia eroja ja koska harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei käynyt ilmi painotettuja keskiarvoja vertaamalla.

(58) Vertailusta kävi ilmi, että kolme yhteistyössä toiminutta tuottajaa, joille oli myönnetty yksilöllinen kohtelu, harjoittivat polkumyyntiä. Polkumyyntimarginaali ilmaistuna prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla on seuraava:

Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd., Shanghai	12,8 %
Shanghai Yamato Scale Co. Ltd., Shanghai	9,0 %
Mettler-Toledo Changzhou Scale Ltd., Changzhou	12,2 %.

Koska yhteistyö oli vähäistä, jäännöspolkumyyntimarginaaliksi vahvistettiin sama kuin korkein yhteistyössä toimineelle yritykselle määritetty yksittäinen polkumyyntimarginaali eli 30,7 prosenttia.

D **VAHINKO**

1. **Yhteisön tuotannonalan rakenne**

(59) Yhteisön tuotannonalan rakenne on muuttunut huomattavasti tarkastelujakson aikana. Lokakuussa 1993 (eli kun Singaporesta ja Koreasta peräisin olevien vaakojen tuonnissa otettiin käyttöön lopulliset polkumyyntitoimenpiteet) aloitetun rakenneuudistus- ja vakautusohjelman johdosta kyseisessä tutkimuksessa yhteistyössä toimineesta yhdeksästä yrityksestä ainoastaan neljä jatkoi toimintaansa tämän tutkimuksen tutkimusajanjakson aikana. Tutkimuksen aikana on käynyt ilmeiseksi, että muut yhteisön tuottajat ovat uudistaneet rakennettaan ja vakauttaneet toimintaansa samalla tavoin.

(60) Vaikka neljä yhteisön tuottajaa, jotka edustivat yli 50 prosenttia yhteisön tuotannosta, kannatti valitusta, ainoastaan kaksi kyseisistä yrityksistä toimi yhteistyössä tutkimuksessa vastaamalla kyselylomakkeisiin. Näiden kahden yrityksen tuotanto muodosti 39 prosenttia yhteisön koko tuotannosta tutkimusajanjakson aikana.

(61) Olisi huomattava, että yhteisön koko vaakojen tuotannon laskemiseksi perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ei yhteisössä toimivia yrityksiä, jotka olivat etuyhteydessä vientiä harjoittaviin tuottajiin asianomaisissa maissa, otettu huomioon yhteisön koko tuotantoa määritettäessä. Mettler-Toledon osalta oli selvää, että sen tytäryhtiö Kiinassa oli suoraan yhteisön tuottajan hallinnassa.

(62) Eräs yhteisön muista toimijoista, jota ei laskettu yhteisön tuottajaksi, koska se on myös yksi vientiä harjoittavista tuottajista Kiinassa, väitti, että edellä mainittu yhteistyössä toimimisen aste (39 prosenttia) ei ollut riittävä oikeuttamaan tutkimuksen jatkamista. Kyseinen väite hylättiin, koska kahden yhteistyössä toimineen yhteisön tuottajan tuotanto muodosti huomattavasti enemmän kuin 25 prosenttia yhteisön koko tuotannosta, mistä syystä ne edustavat pääosaa yhteisön tuotannosta perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Kyseiset kaksi tuottajaa muodostavat siten yhteisön tuotannonalan.

2. **Todettavissa oleva yhteisön kulutus**

Yleistä

(63) Yhteisön kulutus on laskettu käyttämällä yhteisön tuotannonalan antamia todennettuja myyntitietoja, valituksessa esitettyjä lukuja (muiden yhteisön toimijoiden osalta) ja tuontimääriä koskevia Eurostat-tietoja.

Vaa'at yksikköinä	1995	1996	1997	1998	Tutkimusajan-jakso
Yhteisön kulutus	161 682	172 314	177 391	201 123	218 655
Indeksi — 1995 = 100	100	107	110	124	135
Alemman segmentin vaa'at	59 952	77 100	74 614	79 502	79 754
Indeksi — 1995 = 100	100	129	124	133	133

Tarkastelujakson aikana kaikkien vaakojen kulutus kasvoi 35 prosenttia ja alemman segmentin vaakojen kulutus 33 prosenttia. Alemman segmentin kulutuksen kasvu on esitetty erikseen, koska 97 prosenttia tarkasteltavina olevista maista tutkimusajanjaksona tapahtuneesta tuonnista oli keskittynyt kyseiseen segmenttiin. Kulutuksen kasvu vuonna 1996 aiheutui asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin suuresta kasvusta. Tuonnin määrä laski vuonna 1997.

Euro-ilmiö

(64) Kulutuksen kasvun syynä vuodesta 1997 tutkimusajanjaksoon oli pääasiassa vähittäiskauppiailta tulevan kysynnän kertaluonteinen kasvu, joka johtui euron käyttöönotosta. Euron käyttöönottoa odotettaessa vähittäiskauppiaiden oli pystyttävä esittämään asiakkaille hinnat sekä euroina että kansallisena valuuttana, ja sen vuoksi ne nopeuttivat vanhojen vaakojen vaihtamista. Tästä aiheutui kysynnän kasvua yhteisön markkinoilla ja myyntimäärät kasvoivat kaikissa segmenteissä. Kyseinen parantunut tilanne tulee olemaan lyhytaikainen ja kulutuksen ennustetaan laskevan, koska monet vähittäiskauppiaat, jotka olisivat vaihtaneet vaakansa vuosina 2001—2004, ovat jo tehneet sen vuosina 1997—2000. Sen vuoksi euro-ilmiön kokonaisvaikutuksena ei ole kulutuksen kasvu vaan ainoastaan myynnin osittainen siirtyminen yhdeltä ajanjaksolta (2001—2004) toiselle (1997—2000).

(65) Vaikka myös lopullinen määräaika vähittäiskaupan metrijärjestelmään siirtymiselle Yhdistyneessä kuningaskunnassa nosti kulutusta, sen vaikutus myynnin kasvuun ei ollut yhtä suuri ja se koski ainoastaan yhtä jäsenvaltiota.

(66) Jäljempänä olevassa taulukossa esitetään kulutuksen todellinen kehitys/odotettu kehitys vuodesta 1995 vuoteen 2005. Taulukosta käy myös ilmi, että euro-ilmiö kasvatti myyntiä väliaikaisesti vuosina 1997—2000 ja että vuosina 2000-2002 kulutuksen ennustetaan olevan vähäisempää. Vuodesta 2004 kulutuksen odotetaan palaavan normaalille tasolleen eli vuosien 1995—1996 tasolle.

(Kulutus tuhansina yksikköinä)

1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
162	172	178	201	219	177	144	126	144	172	172

(67) Tietyt vientiä harjoittavat tuottajat kiistivät Euro-ilmiön olemassaolon ja/tai merkityksen. Kulutuksen kasvulle ei kuitenkaan annettu muuta selitystä. Sen vuoksi niiden väite hylättiin.

(68) Eräs vientiä harjoittava tuottaja huomautti, että kulutus oli kasvanut aikaisempien, edellä johdanto-osan 8 ja 9 kappaleessa mainittujen asianomaista tuotetta koskevien tutkimusten jälkeen. Asianomaisen tuotteen kulutuksen havaittiin todellakin kasvaneen, ja kulutus jatkoi kasvuaan koko tarkastelujakson aikana. Kuten edellä on selitetty, kyseinen kasvu johtuu kuitenkin suurelta osin euro-ilmiöstä.

3. **Tarkasteltavina olevista maista yhteisöön tuleva tuonti**

Tarkasteltavana olevan tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi

(69) Ensin tutkittiin, olisiko asianomaisista maista tulevaa tuontia edellä todetut polkumyyntiä koskevat päätelmät huomioon ottaen arvioitava kumulatiivisesti. Tältä osin todettiin seuraavaa:

— todetut polkumyyntimarginaalit olivat kaikkien maiden osalta yli vähimmäistason,

— kustakin maasta tuodut määrät ja niitä vastaavat markkinaosuudet eivät olleet vähäpätöisiä verrattuna yhteisön kulutukseen,

— asianomaisista maista tuodut tuotteet olivat pääosin vaihdettavissa keskenään,

— tuonnin hinnat kehittyivät pääosin samansuuntaisesti,

— tuotujen vaakojen ja samankaltaisten tuotteiden välisten kilpailuedellytysten tarkastelu osoittaa, että kaikki vaa'at myydään samanlaista hinnoittelupolitiikkaa noudattaen samaa kaupan porrasta edustaville asiakkaille.

Tietyt vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että niiden valmistamien tuotteiden tuontia ei pitäisi kumuloida muista asianomaisista peräisin olevan tuonnin kanssa, koska niiden myyntihintojen taso ja myyntimäärien kehityssuunnat eivät olleet samanlaisia. Voitiin kuitenkin todeta, että asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin kumuloinnin kaikki edellytykset täyttyivät edellä esitetyistä syistä. Tämän vuoksi nämä väitteet hylättiin.

Tarkasteltavana olevan tuonnin määrä

(70) Eurostatin tietojen mukaan asianomaisista maista yhteisöön tuotujen vaakojen määrä kasvoi tarkastelujaksolla siten, että se oli 14 533 yksikköä vuonna 1995 ja 33 063 yksikköä tutkimusajanjaksona (kasvua 123 prosenttia). Tutkimus osoitti, että yli 97 prosenttia asianomaisista maista tutkimusajanjaksona tuoduista vaaoista kuului alempaan tuotesegmenttiin, kuten jäljempänä johdanto-osan 73 kappaleessa selostetaan.

Tuonnin markkinaosuus

(71) Vientiä harjoittavien tuottajien markkinaosuus kasvoi tarkastelujaksolla 9,2 prosentista 15,0 prosenttiin. Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus taas pieneni kyseisenä ajanjaksona 4,6 prosentilla kaikkien vaakojen myynnin osalta (eli 26,1 prosentista 24,9 prosenttiin) ja 22 prosentilla alemman tuotesegmentin osalta (eli 21,8 prosentista 17,1 prosenttiin).

Hinnan alittavuus

(72) Yhteisön markkinoilla tutkimusajanjaksona veloitettuja myyntihintoja tutkittiin vertaamalla yhteisön tuotannonalan hintoja yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien veloittamiin hintoihin. Samoin kuin aiemmissa asianomaista tuotetta koskeneissa tutkimuksissa, vertailun lähtökohdaksi otettiin vertailukelpoisten mallien myynti yhteisön markkinoilla samassa kaupan portaassa (riippumattomilta myyjiltä/tuojilta veloitetut hinnat). Aiempien tutkimusten tavoin hintoja verrattiin myös tässä tutkimuksessa myyntijäsenvaltioittain kunkin vientiä harjoittavan tuottajan hintojen painotetun keskiarvon perusteella. Kaikki hinnat olivat hintoja ilman hyvityksiä. Yhteisön tuotannonalan hinnat oikaistiin vapaasti tehtaalla -hintojen tasolle. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hinnat olivat cif-hintoja yhteisön rajalla ja niihin lisättiin tarvittaessa tuontitullit.

(73) Yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat myivät yhteisöön pääasiassa alempaan tuotesegmenttiin kuuluvia malleja (niiden osuus oli yli 97 prosenttia kokonaismäärästä). Tehdyissä laskelmissa ei siksi ole otettu huomioon keskitason segmenttiin ja ylempään segmenttiin kuuluvien mallien pienehköjä myyntimääriä, koska niitä ei pidetty edustavina.

(74) Yhteisön tuotannonala myi kolmenlaisia alempaan segmenttiin kuuluvia malleja:

I) tavanomaiset myymälävaa'at, joissa ei ole varsinäyttöä, jäljempänä 'yksiosaiset vaa'at';

II) myymälävaa'at, joissa on varsi- tai asiakasnäyttö, jäljempänä 'varsinäyttöiset vaa'at'; ja

III) muut alempaan segmenttiin kuuluvat vaa'at kuten riippuvaa'at.

Vertailussa otettiin huomioon yksiosaiset vaa'at ja varsinäyttöiset vaa'at. Muita alempaan segmenttiin kuuluvia vaakoja (edellä mainittu III ryhmä) ei otettu huomioon, koska sekä yhteisön tuotannonala että vientiä harjoittavat tuottajat myivät niitä vain vähäisiä määriä, eikä tätä myyntiä sen vuoksi pidetty edustavana.

Hintavertailun tulokset

(75) Hintavertailu osoitti, että hinnan alittavuuden marginaalit olivat Kiinan kansantasavallan osalta 0—52 prosenttia, Taiwanin osalta 60—65 prosenttia ja Korean osalta 30—50 prosenttia.

4. **Yhteisön tuotannonalan tilanne**

Alustavat huomiot

(76) Koska yhteisön tuotannonalaa kuvaavat tiedot koskevat ainoastaan kahta yhteisön tuottajaa, osa tiedoista esitetään jäljempänä indeksilukuina luottamuksellisuussyistä.

(77) Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta yhteisön tuotannonalaan tutkittaessa otettiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti huomioon kaikki tuotannonalan tilanteen kannalta merkittävät taloudelliset tekijät ja seikat. Tiettyjä tekijöitä ei kuitenkaan seuraavassa käsitellä yksityiskohtaisesti, koska voitiin todeta, että niillä ei ollut olennaista vaikutusta yhteisön tuotannonalan tilanteeseen tämän tutkimuksen aikana. Olisi lisäksi huomattava, että mikään näistä tekijöistä ei välttämättä anna ratkaisevaa valaistusta asiaan.

Tuotanto, kapasiteetin käyttöaste ja varastot

(78) Vaakojen kokonaistuotanto kasvoi 22 prosenttia tarkastelujaksolla. Alempaan tuotesegmenttiin kuuluvien vaakojen tuotanto sen sijaan kasvoi tarkastelujaksolla vain 5 prosenttia. Yhteisön tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste kasvoi tarkastelujaksolla 55 prosentista 65 prosenttiin.

Yhteisön tuotannonala Tuotanto ja kapasiteetti Indeksi — 1995 = 100	1995	1996	1997	1998	Tutkimusajan-jakso
Vaakojen kokonaistuotanto	100	102	105	107	122
Alempaan segmenttiin kuuluvien vaakojen tuotanto	100	123	114	100	105
Kapasiteetti (kaikki vaa'at)	100	100	100	100	105
Kapasiteetin käyttöaste (kaikki vaa'at)	55 %	56 %	58 %	60 %	65 %

Varastoilla ei katsottu voivan olla merkittävää vaikutusta yhteisön tuotannonalan tilanteeseen, koska yhteisön tuotannonala valmistaa vaakoja tilauksesta, mistä syystä varastoja ei juuri ole.

Myynnin määrä

(79) Yhteisön tuotannonalan yhteisön markkinoilla myymien vaakojen määrä kasvoi kokonaisuutena katsoen 29 prosenttia tarkastelujaksolla. Sen sijaan alempaan segmenttiin kuuluvien vaakojen myynnin määrä kasvoi vain 10 prosenttia.

Liikevaihto

(80) Liikevaihdon kehitys esitetään indeksilukuina seuraavassa taulukossa. Yhteisön tuotannonalan kaikista yhteisön markkinoilla myymistä vaaoista saama liikevaihto kasvoi 27 prosenttia tarkastelujaksolla. Alempaan tuotesegmenttiin kuuluvien vaakojen osalta liikevaihto sen sijaan supistui 11 prosenttia tarkastelujaksolla.

Liikevaihto Indeksi — 1995 = 100	1995	1996	1997	1998	Tutkimusajan-jakso
Kaikkia vaa'at	100	96	97	111	127
Alempi segmentti	*100*	*95*	*94*	*90*	*89*

Markkinaosuus ja markkinoiden kasvu

(81) Yhteisön tuotannonalan osuus yhteisön markkinoista pieneni 26,1 prosentista vuonna 1995 24,9 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana eli 4,6 prosenttia, kun huomioon otetaan kaikki vaakamallit. Yhteisön tuotannonalan osuus alempaan segmenttiin kuuluvien vaakojen markkinoista pieneni puolestaan 21,8 prosentista vuonna 1995 17,1 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana eli 22 prosenttia.

(82) Näin ollen yhteisön tuotannonala ei pystynyt täysimääräisesti hyödyntämään markkinoiden kasvua.

Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus	1995	1996	1997	1998	Tutkimusajan-jakso
Kaikki vaa'at	26,1 %	25,1 %	26,0 %	23,6 %	24,9 %
Indeksi	100	96	100	91	96
Alempi segmentti	21,8 %	17,9 %	19,8 %	16,1 %	17,1 %
Indeksi	100	82	91	74	78

Myyntihinnat

(83) Kaikkiin tuotesegmentteihin kuuluvien vaakojen keskimääräiset, etuyhteydettömiltä asiakkailta veloitetut myyntihinnat laskivat tarkastelujaksolla:

ylempi segmentti (– 11 %);

keskitason segmentti (– 18 %); ja

alempi segmentti (– 17 %).

Eräs vientiä harjoittava tuottaja huomautti, että kaikkien vaakamallien keskimääräiset myyntihinnat nousivat tarkastelujaksolla, mikä sen mukaan osoitti, että yhteisön tuotannonala ei ollut kärsinyt vahinkoa. Tämä hintojen näennäinen nousu johtui kuitenkin täysin tuotevalikoimassa tapahtuneista muutoksista (eli tuotesegmenttien myyntimäärien merkittävistä muutoksista vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välillä), mistä syystä väitettä ei voitu hyväksyä. Tämä näkyy selvästi edellä esitetyistä, kunkin segmentin hintakehitystä kuvaavista luvuista.

Kannattavuus

(84) Vaaoista saatu myyntitulos parani kokonaisuutena katsoen vuoden 1995 alhaisen kannattavuuden tasolta noin 10 prosenttiin tutkimusajanjaksona. Alemmassa segmentissä tulos sen sijaan heikkeni vuoden 1995 alhaisen kannattavuuden tilanteesta merkittäviin tappioihin tutkimusajanjaksona (noin 20 %).

(85) Vaakojen kokonaiskannattavuuden kehityksen voidaan katsoa johtuvan siitä, että myyntimäärät ja liikevaihto kasvoivat euro-ilmiön seurauksena, kuten johdanto-osan 64 kappaleessa selitetään. Olisi huomattava, että yhteisön tuotannonala ei pystynyt saavuttamaan tyydyttävää voittotasoa euro-ilmiötä edeltävinä vuosina ja että kannattavuus oli tutkimusajanjaksona tasolla, joka riitti säilyttämään tuotannonalan elinkelpoisuuden, vain koska euro-ilmiö oli lisännyt myyntimääriä.

(86) Euro-ilmiön vaikutusta kannattavuuteen tarkasteltiin sen selvittämiseksi, missä määrin kannattavuus todennäköisesti heikkenee euro-ilmiön väistyessä. Yhteisön tuotannonalan liikevaihdon ennakoidaan supistuvan vähintään 27 prosenttia eli samalla määrällä kuin se kasvoi euro-ilmiön vaikutuksesta (ks. johdanto-osan 80 kappale).

(87) Lisänäyttöä euro-ilmiön vaikutuksista antaa yhteisön tuotannonalan kannattavuusaste vuonna 1996 eli aikana, jolloin euro-ilmiöllä ei vielä ollut vaikutusta. Kannattavuusaste oli tuolloin alle 3 prosenttia.

(88) On todettava, että yhteisön tuotannonala ei saanut täyttä hyötyä euro-ilmiöstä, koska alempaan segmenttiin kuuluvien vaakojen myynti oli selvästi kannattavuusrajan alapuolella tutkimusajanjaksona. Tämä on merkittävää sen vuoksi, että tarkasteltavina olevista maista tuleva tuonti keskittyy juuri tähän tuotesegmenttiin. Tästä segmentistä aiheutuneet tappiot ovat heikentäneet yhteisön tuotannonalan kokonaiskannattavuutta ja estäneet sitä hyötymästä täysimääräisesti euro-ilmiöstä sekä Japanista ja Singaporesta peräisin olevaa tuontia koskevista polkumyyntitoimenpiteistä. Lisäksi katsotaan, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti on vaikuttanut hintoja alentavasti myös keskitason segmentissä ja ylemmässä segmentissä, koska kunkin tuotesegmentin hinnoilla on väistämättä vaikutuksia muiden segmenttien hintoihin.

(89) Näin ollen voidaan päätellä, että yhteisön tuotannonalan kokonaiskannattavuus ei tutkimusajanjaksona ollut tasolla, jota se olisi voinut kohtuudella odottaa, koska polkumyynnillä tapahtuva tuonti vaikutti hintoja alentavasti.

Muut suorituskykyyn liittyvät tekijät

(90) Kassavirtoja, pääoman (tai sijoitusten) saantia ja sijoitetun pääoman tuottoa ei tutkittu tarkemmin, koska tällainen tutkimus koskisi yrityksen kokonaistilannetta. Yritysten muut liiketoimintalohkot muodostavat yli 50 prosenttia niiden kokonaisliikevaihdosta, mistä syystä kokonaistilannetta koskeva tutkimus ei välttämättä olisi edustava tarkasteltavana olevan tuotteen osalta.

Tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin merkittävyydestä on todettava, että sen vaikutusta yhteisön tuotannonalaan ei voida pitää vähäisenä, kun otetaan huomioon asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä ja hinnat.

Tuottavuus, työllisyys ja palkat

(91) Seuraavasta taulukosta käy ilmi, että yhteisön tuotannonalan työntekijämäärä väheni tarkastelujaksolla 11 prosenttia.

Tuottavuus/työntekijä Indeksi — 1995 = 100	1995	1996	1997	1998	Tutkimusajan-jakso
Tuotetut yksiköt	100	102	105	107	122
Työntekijämäärä	100	91	82	90	89
Tuottavuus/työntekijät	100	107	123	123	140

(92) Tuottavuus työntekijää kohti kasvoi tarkastelujaksolla 40 prosenttia.

(93) Palkkojen kehitystä ei tutkittu tarkemmin, koska muilla liiketoimintalohkoilla oli niin merkittävä osuus yritysten koko toiminnassa. Tällainen tutkimus koskisi yrityksen kokonaistilannetta eikä välttämättä kuvastaisi tilannetta tarkasteltavana olevan tuotteen osalta.

5. **Vahinkoa koskeva päätelmä**

(94) Edellä selostetut tulokset osoittavat, että tarkastelujakson kehitys huomioon ottaen yhteisön tuotannonalan keskimääräiset hinnat laskivat (kaikissa kolmessa tuotesegmentissä) ja markkinaosuus pieneni tutkimusajanjakson aikana. Alempaan segmenttiin kuuluvien vaakojen osalta tilanne (myyntimäärät, keskimääräiset hinnat, tuotanto, markkinaosuus ja kannattavuus) on merkittävästi huonompi kuin kaikkien vaakojen osalta yhteensä. Alemman segmentin heikko taloudellinen tilanne on erityisesti estänyt yhteisön tuotannonalaa saavuttamasta sitä kokonaiskannattavuuden tasoa, jonka se olisi voinut odottaa saavuttavansa euro-ilmiön ja voimassa olevien polkumyyntitoimenpiteiden seurauksena, etenkin kun otetaan huomioon ne uudelleenjärjestelytoimet, joita se on toteuttanut.

(95) Tästä syystä katsottiin, että yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa tutkimusajanjakson aikana.

(96) Alempi tuotesegmentti on yhteisön tuotannonalalle tärkeä, koska tuotannonalan on pystyttävä tarjoamaan asiakkailleen kaikkiin kolmeen segmenttiin kuuluvia tuotteita; alempaan segmenttiin kohdistuva hintapaine vaikuttaa väistämättä hintoja alentavasti myös muissa tuotesegmenteissä, joihin kuuluvia tuotteita myydään pääosin samoille asiakkaille.

(97) Euro-ilmiö on luonteeltaan väliaikainen, kun sen sijaan polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvan kilpailutilanteen päättymisestä ei ole mitään viitteitä. Tästä syystä on vain ajan kysymys, milloin yhteisön tuotannonalan kokonaistilanne alkaa heiketä entisestään. Näin todennäköisesti käy, koska kysynnän lasku oletettavasti vähentää tuotantoa ja myyntiä, pienentää markkinaosuutta ja alentaa hintoja. Lisäksi olisi huomattava, että keskimääräiset hinnat olivat euroalueella paljon korkeammat kuin sen ulkopuolella, mikä antaa lisää viitteitä siitä, mitä on odotettavissa tulevaisuudessa.

E. **SYY-YHTEYS**

1. **Johdanto**

(98) Tutkimuksessa tarkasteltiin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksia yhteisön tuotannonalaan.

(99) Lisäksi arvioitiin kaikkien muiden tiedossa olevien tekijöiden vaikutuksia yhteisön tuotannonalaan. Näin pyrittiin varmistamaan, että muista tekijöistä kuin polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista johtuvaa vahinkoa ei virheellisesti pantaisi kyseisen tuonnin syyksi.

2. **Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutus**

Vaikutus myyntimääriin ja markkinaosuuteen

(100) Yhteisön markkinoiden kulutus kasvoi tarkastelujakson aikana 35 prosenttia. Yhteisön tuotannonalan myynti kasvoi kuitenkin vain 29 prosenttia, kun taas tuonti tarkasteltavina olevista maista kasvoi 123 prosenttia.

(101) Kuten johdanto-osan 81 kappaleessa selostettiin, yhteisön tuotannonalan markkinaosuus pieneni 4,6 prosenttia tarkastelujaksolla. Tarkasteltavina olevista maista tulevan tuonnin markkinaosuus sen sijaan kasvoi samana ajanjaksona 9,2 prosentista 15,1 prosenttiin.

(102) Kuten johdanto-osan 82 kappaleessa selostettiin, yhteisön tuotannonalan myyntihinnat laskivat tarkastelujaksolla. Asianomaisista maista tuotuja tuotteita myytiin samana ajanjaksona merkittävästi yhteisön tuotannonalan hintoja alempaan hintaan, kuten johdanto-osan 75 kappaleessa osoitetaan. Kaikki tämä vaikutti kielteisesti yhteisön tuotannonalan kannattavuuteen.

(103) Näin ollen voidaan todeta, että yhteisön tuotannonalan keskeisten rahoitustilanteen ja talouden osoittimien heikkeneminen ja tarkasteltavina olevista maista polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kasvu tapahtuivat samanaikaisesti.

Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutus alemmassa tuotesegmentissä

(104) Syitä siihen, miksi polkumyynnillä tapahtuvalla tuonnilla on ollut kielteinen vaikutus yhteisön tuotannonalan kokonaistilanteeseen, voidaan selvittää tekemällä yksityiskohtainen syy-yhteysanalyysi vaakojen eri markkinasegmenttien perusteella.

(105) Muistutettakoon, että tutkimusajanjakson aikana 97 prosenttia yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien yhteisöön myymistä vaaoista kuului alempaan tuotesegmenttiin (kokonaismäärä lähes 15 000 yksikköä). Asianomaisista maista tuotiin yhteensä 33 063 yksikköä tutkimusajanjakson aikana. Tästä syystä oletettiin, että 97 prosenttia kokonaistuonnista muodostui alemman segmentin tuotteista. Tämä olettamus tehtiin käytettävissä olevien tietojen perusteella, koska ei ollut mitään syytä olettaa, että muun tuonnin rakenne olisi erilainen kuin yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien tuonnin rakenne. Tässä yhteydessä voitiin todeta, että kun yhteisön tuotannonalan myynti alemman segmentin osalta oli tarkastelujakson alussa vain hieman vähäisempää kuin tuonti asianomaisista maista, sen määrä oli tutkimusajanjaksona huomattavasti alle puolet kyseisestä tuonnista. Seuraavassa taulukossa esitetään yhteisön tuotannonalan alemman segmentin myyntimäärien kasvu ja arvio asianomaisten maiden vientiä harjoittavien tuottajien samassa segmentissä myymistä määristä. Taulukosta käy ilmi, että vientiä harjoittavien tuottajien myyntimäärät kasvoivat tarkastelujaksolla tässä segmentissä 123 prosenttia, kun taas yhteisön tuotannonala pystyi lisäämään myyntiään vain 10 prosenttia.

Alemman segmentin vaakojen myyntimäärät yhteisön markkinoilla Indeksi — 1995 = 100	1995	1996	1997	1998	Tutkimusajanjakso
Yhteisön tuotannonala	100	106	109	104	110
Asianomaiset maat (lähtökohtana 97 %:n osuus kokonaisviennistä)	14 407	31 849	25 629	33 430	32 071
Asianomaiset maat: indeksi	100	221	178	232	223

(106) Myös vastaava markkinaosuuksien kehitys osoittaa, että tarkasteltavina olevista maista tuleva tuonti oli lisääntynyt tarkastelujaksolla yhteisön tuotannonalan myynnin kustannuksella. Asianomaisista maista tuotujen alemman segmentin tuotteiden markkinaosuus kasvoi 9,2 prosentista 15,1 prosenttiin (kasvua yhteensä 65 prosenttia), kun taas yhteisön tuotannonalan vastaavien tuotteiden markkinaosuus pieneni 21,8 prosentista 17,1 prosenttiin (vähennystä 22 prosenttia).

(107) Johdanto-osan 82 kappaleessa esitettiin yhteisön tuotannonalan keskimääräisten hintojen kehitys. Vaikka yhteisön tuotannonalan keskimääräiset hinnat laskivat kaikissa kolmessa tuotesegmentissä, alempaan segmenttiin kuuluvien tuotteiden hinnat laskivat huomattavasti enemmän kuin keskimääräiset hinnat kokonaisuutena tarkasteltuna.

(108) Olisi myös huomattava, että yhteisön tuotannonalan voitot eivät jakautuneet tasaisesti eri tuotesegmenttien kesken. Tähän tilanteeseen ovat osaltaan vaikuttaneet Japanista ja Singaporesta peräisin olevassa tuonnissa käyttöön otetut polkumyyntitullit (ks. johdanto-osan 8 ja 9 kappale), jotka koskevat lähinnä ylempään segmenttiin ja keskitason segmenttiin kuuluvia tuotteita. Alempaan segmenttiin kuuluvien vaakojen myynti on sen sijaan ollut huomattavan tappiollista yhteisön tuotannonalalle. Tarkasteltavina olevien maiden vientiä harjoittavien tuottajien vienti on keskittynyt juuri tähän tuotesegmenttiin.

3. **Tuonti muista kolmansista maista**

(109) Tarkasteltavana olevaa tuotetta tuotiin tutkimusajanjaksona yhteisöön useista muista maista, muun muassa Japanista ja Singaporesta, kuten seuraava taulukko osoittaa.

Vaakojen tuontimäärät (tarkasteltavana olevat maat pois lukien)	1995	1996	1997	1998	Tutkimusajanjakso
Japani	474	954	1 606	2 794	2 332
Japanin markkinaosuus	0,3 %	0,6 %	1,0 %	1,6 %	1,2 %
Singapore	3 776	863	987	1 332	427
Singaporen markkinaosuus	2,5 %	0,6 %	0,6 %	0,8 %	0,2 %
Muut	7 079	6 663	8 357	9 514	7 897
Muiden markkinaosuus	4,4 %	3,9 %	4,7 %	4,7 %	3,6 %
Tuonti yhteensä (tarkasteltavana olevat maat pois lukien)	11 329	8 480	10 950	13 640	10 656

(110) Japanista ja Singaporesta peräisin olevaan tuontiin on sovellettu 15—32 prosentin suuruisia polkumyyntitulleja koko tarkastelujakson ajan, ja tuontimäärät ovat olleet vähäisiä. Loppukäyttäjiltä veloitettavia hintoja voidaan pitää vahinkoa aiheuttamattomina. Tästä syystä on selvää, että näistä maista tuleva tuonti ei ole vaikuttanut hintojen laskuun, eikä se todennäköisesti ole myöskään vaikuttanut merkittävästi yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

(111) Tuonti muista kolmansista maista (lähinnä Sveitsistä, Yhdysvalloista ja Indonesiasta) oli määrältään vähäistä. Komission käytettävissä olivat vain Eurostatin hintatiedot, joista ei käynyt ilmi, mikä tuotesegmentti on kyseessä, joten kyseisen tuonnin hintatasosta oli vaikea tehdä päätelmiä. Yhteisön tuotannonalan mukaan tuonti näistä maista saattaa aiheuttaa ongelmia vain Indonesian tapauksessa. Jos kuitenkin otetaan huomioon, että tuonti Indonesiasta oli tutkimusajanjaksona vähimmäistasoa (1 451 yksikköä), voidaan todeta, että se tuskin on vaikuttanut merkittävästi yhteisön tuotannonalan kärsimään vahinkoon.

4. **Yhteisön sisäisen kilpailun vaikutus**

(112) Vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että yhteisön elektronisten vaakojen markkinoilla esiintyvä sisäinen kilpailu, joka johtui yhteisön vähittäiskaupparakenteen muutoksista, oli vaikuttanut alentavasti hintoihin. Tästä syystä tutkittiin, olivatko nämä muutokset luonteeltaan sellaisia, että ne voisivat poistaa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden.

(113) Suurkäyttäjien (eli suurten supermarketketjujen) markkinaosuus on kasvanut merkittävästi kaikkialla yhteisössä samalla, kun pienten käyttäjien määrä on vähentynyt. Tämä rakennemuutos on lisännyt tuotetta käyttävän tuotannonalan ostovoimaa kokonaisuutena katsoen ja on todennäköisesti painanut keskimääräisiä hintoja jossain määrin alaspäin.

(114) Kuten johdanto-osan 59 kappaleessa todettiin, myös yhteisön tuotannonalan rakenne on muuttunut merkittävästi tarkastelujakson aikana. Yritysten määrän vähentyminen ja johdanto-osan 90 kappaleessa mainittu tuottavuuden parantaminen ovat olleet keinoja sopeutua näihin muutoksiin. Todettiin, että yhteisön vähittäiskaupparakenteen muutoksista johtuva sisäinen kilpailu yhteisön markkinoilla ei poista sitä syy-yhteyttä, joka vallitsee polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä.

5. **Syy-yhteyttä koskeva päätelmä**

(115) Todettu hinnan alittavuus ja asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin markkinaosuuden huomattava kasvu osuvat ajallisesti yksiin yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden menetysten ja sen myyntihintojen alenemisen kanssa, mistä syystä on pääteltävä, että asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtunut tuonti oli syynä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon.

(116) Tämän perusteella pääteltiin, että asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtunut tuonti on aiheuttanut merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle. Vaikka muutkin tekijät ovat voineet vaikuttaa tilanteeseen, ne eivät ole luonteeltaan sellaisia, että ne poistaisivat polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden.

F. **YHTEISÖN ETU**

1. **Yleisiä huomioita**

(117) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti tarkasteltiin, olisiko polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto yhteisön kokonaisedun vastaista. Yhteisön etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli yhteisön tuotannonalan sekä tarkasteltavana olevan tuotteen tuojien ja käyttäjien edut, sikäli kuin asianomaiset osapuolet toimittivat asian osalta pyydetyt tiedot.

(118) Jotta toimenpiteiden käyttöönoton tai siitä luopumisen todennäköistä vaikutusta voitaisiin arvioida, kaikilta asianomaisilta osapuolilta pyydettiin tietoja. Asiaa koskevat kyselylomakkeet lähetettiin yhteisön tuotannonalalle, asianomaisen tuotteen tuojille/kauppiaille ja kahdelle tuotteen käyttäjiä edustavalle järjestölle.

(119) Tämän perusteella tutkittiin, onko polkumyyntiä, vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevista päätelmistä huolimatta olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella olisi todettava, että tässä erityistapauksessa toimenpiteiden käyttöönotto ei ole yhteisön edun mukaista.

2. **Yhteisön tuotannonala edut**

(120) Jos vahingolliseen polkumyyntiin ei puututa, yhteisön tuotannonalan tilanne epäilemättä heikkenee markkinaosuutena, kannattavuutena ja työllisyytenä mitattuna. Tämä on väistämätöntä, kun otetaan lisäksi huomioon, että euro-ilmiö, joka on jossain määrin tasannut polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksia, on päättymässä. Polkumyynnillä tapahtuvalla tuonnilla on alemmassa tuotesegmentissä ollut sellainen välitön vaikutus, joka pitkällä aikavälillä saattaa yhteisön tuotannonalan kestämättömään tilanteeseen. Tämä tuotesegmentti on yhteisön tuotannonalan kannalta siinä mielessä tärkeä, että sen on jatkossakin pystyttävä tarjoamaan kaikkiin kolmeen segmenttiin kuuluvia tuotteita voidakseen tyydyttää suurten käyttäjien tarpeet.

(121) Yhteisön tuotannossa on tapahtunut suurimittaista keskittymistä tarkastelujakson aikana. Tämä on ollut jatkoa 1990-luvulla tapahtuneille fuusioille ja yrityskaupoille. On osittain tämän keskittymisen ansiota, että elektronisia vaakoja edelleen tuotetaan yhteisössä ja että alan teknologian tuntemus yleensä on säilynyt. Tämä on tärkeää, koska toimenpiteiden päättyminen vaikuttaisi väistämättä (kannattavuuden ja työllisyyden heikkenemisen muodossa) sekä tuotannonalan tavarantoimittajiin että sen lähialoihin. Syynä tähän on se, että elektronisten vaakojen ja useiden muiden tuotteiden valmistamisen edellyttämät teknologiat ovat yhteydessä toisiinsa. Vaakojen tuotantoon liittyvän teknisen asiantuntemuksen menetys johtaisi kilpailukyvyn yleiseen heikkenemiseen myös lähialoilla. Yhteisön tuotannonala valmistaa elektronisia vaakoja myös esimerkiksi teollisuuden tarpeisiin ja tarjoaa niitä varten huoltopalveluja. Lisäksi se valmistaa useita muita vähittäiskaupan tarvitsemia laitteita kuten leikkureita ja myy ne samoja myyntikanavia käyttäen. On selvää, että näidenkin alojen työllisyys vaarantuisi, jos vahingollisen polkumyynnin annetaan jatkua.

(122) Yhteisön tuotannonala on lisäksi tehnyt kaikkensa vastatakseen Kiinan kansantasavallan, Korean ja Taiwanin aiheuttamaan kilpailuun. Esimerkkeinä mainittakoon seuraavat:

— keskittymiskehitys (vähemmän yrityksiä),

— ylimääräisen kapasiteetin sulkeminen,

— nykyaikaisen tuotantotekniikan käytön lisääminen (esim. valmistus tilauksesta, koneistuksen ja tietokoneistuksen lisääminen),

— tuottavuuden parantaminen,

— kustannusten karsiminen lisäämällä osien alihankintaa ja muuttamalla jakelukanavien käyttöä, ja

— sijoitukset uusiin malleihin ja punnitusteknologian kehittämiseen.

Yhteisön tuottajat ovat siten osoittaneet olevansa halukkaita kilpailemaan yhteisön markkinoilla ja ne pystyvät hyödyntämään polkumyyntitoimenpiteet, jos ne otetaan käyttöön. Kaikki tämä vaarantuisi, jos polkumyyntitoimenpiteitä ei oteta käyttöön.

3. **Muiden osapuolten edut**

(123) Vähittäiskaupan edustajat, myös tuotteen suurkäyttäjät eli supermarketit, pyrittiin saamaan mukaan yhteistyöhön sen selvittämiseksi, olisiko toimenpiteillä merkittäviä vaikutuksia käyttäjiin.

(124) Ainoastaan kaksi käyttäjää toimi yhteistyössä tässä tutkimuksessa. Toinen käyttäjä ilmaisi tukensa valituksen tehneelle yhteisön tuotannonalalle toteamalla, että yhteisön tuotannonalan toimitusten ja palvelun yleisestä laadukkuudesta pitkällä aikavälillä saatavat edut ovat merkittävämpiä kuin se tilapäinen hyöty, joka on saatavissa hankkimalla vaakoja polkuhinnoilla asianomaisista viejämaista.

Toinen käyttäjä sen sijaan huomautti, että toimenpiteiden käyttöönotto johtaisi sen osalta lisäkustannuksiin ja kilpailukyvyn heikkenemiseen.

(125) Käyttäjien yhteistyöhaluttomuus johtuu epäilemättä siitä, että vaakojen osuus niiden kokonaiskustannuksista on erittäin pieni. Toimenpiteiden käyttöönoton vaikutukset ovat todennäköisesti vähäisiä, koska markkinoilla on runsaasti kilpailua.

(126) Myös yhteisössä toimivia tuojia pyydettiin ottamaan kantaa asiaan. Tehtyyn kyselyyn saatiin vain yksi vastaus, joka sekin oli puutteellinen. Todettiin, että toimenpiteiden käyttöönotto vaikuttaisi tuojien liikevaihtoon ja kannattavuuteen. Tämä vaikutus olisi kuitenkin todennäköisesti vähäinen, koska tuojat käyvät kauppaa myös muilla tuotteilla.

4. **Päätelmä**

(127) Käyttäjien ja tuojien vähäinen yhteistyöhalukkuus hankaloittaa päätelmien tekemistä siitä, millaisia vaikutuksia polkumyyntitoimenpiteillä olisi näihin aloihin. Näiden vaikutusten pääteltiin kuitenkin olevan vähäisiä erityisesti vähittäiskaupan alalla, jolla vaakojen osuus kokonaiskustannuksista on erittäin pieni.

(128) Olisi kuitenkin muistettava, että asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuva tuonti on aiheuttanut merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, joka on monin eri keinoin pyrkinyt säilyttämään kilpailukykynsä. Tämän vahingon koko laajuus ei ole vielä näkyvissä euron käyttöönotosta saadun tilapäisen hyödyn vuoksi. Euron käyttöönoton vaikutus on kuitenkin vähenemässä ja jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön, on todennäköistä, että yhteisön tuotannonalan tilanne heikkenee edelleen, ja että se saattaa lopettaa alempaan segmenttiin kuuluvien vaakojen tuotannon, mikä uhkaisi koko tuotannonalan elinkelpoisuutta.

(129) Komissio katsoo edellä selostetun perusteella, ettei ole olemassa sellaisia pakottavia, yhteisön etuun liittyviä syitä, joiden vuoksi polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotosta olisi luovuttava.

G. TULLEJA KOSKEVA EHDOTUS

1. Vahingon korjaava taso

(130) Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttamien lisävahinkojen estämiseksi ehdotetaan, että otetaan käyttöön lopulliset polkumyyntitullit. Tullien tasoa määritettäessä otettiin huomioon todetut polkumyyntimarginaalit, yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi tarvittava tullin määrä ja yhteisön tuotannonalan markkinatilanne.

(131) Tätä varten laskelmien perustana käytettiin kahden yhteisön tuotannonalan valmistaman, alempaan segmenttiin kuuluvan perusmallin (yksiosainen vaaka ja varsinäyttöinen vaaka) edustavia tuotantokustannuksia sekä 10 prosentin voittomarginaalia. Näiden kustannusten ja voittojen perusteella lasketut vahinkoa aiheuttamattomat hinnat edustavat sitä myyntihintojen tasoa, jonka yhteisön tuotannonalan voidaan odottaa saavuttavan ilman polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia. Näitä kahta vahinkoa aiheuttamatonta hintaa verrattiin hinnan alittavuuden määrittämisessä (ks. johdanto-osan 72—75 kappale) käytettyihin polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hintoihin. Kyseisten hintojen erotukset (jotka on laskettu painotettujen keskiarvojen perusteella ja ilmaistaan prosentteina cif-hinnasta) osoittavat viitehinnan alittavuuden kunkin yrityksen osalta.

(132) Nämä marginaalit ja vastaavat yhteistyöhön osallistumattomien viejien marginaalit ovat todettuja polkumyyntimarginaaleja korkeampia (paitsi Mettler-Toledon osalta, jonka vahinkomarginaali oli 0 prosenttia). Perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdassa esitetyn alhaisemman tullin säännön mukaisesti ehdotetaan, että tulli vahvistetaan alimpien marginaalien tasoiseksi.

2. Lopullisten toimenpiteiden muoto ja taso

(133) Edellä selostetun perusteella katsotaan, että olisi otettava käyttöön lopulliset polkumyyntitullit perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Arvotullia pidetään tarkoituksenmukaisimpana toimenpiteenä tässä menettelyssä.

(134) Jäännöstulli on vahvistettu tasolle, joka ei johda yhteistyöstä kieltäytymisen palkitsemiseen asianomaisissa maissa. Koska yhteistyössä toimimisen aste oli korkea Korean osalta, jäännöstulli on vahvistettu korkeimman yhteistyössä toimineille yrityksille vahvistetun polkumyyntimarginaalin tasoiseksi. Koska yhteistyössä toimimisen aste oli Kiinan kansantasavallan ja Taiwanin osalta alhainen, jäännöstulli on vahvistettu korkeimman edustavassa määrin myydylle mallille vahvistetun polkumyyntimarginaalin tasoiseksi.

(135) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistettavat yksilölliset polkumyyntitullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten senhetkistä tilannetta. Näitä tulleja voidaan siten soveltaa (toisin kuin koko maata koskevia ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavia tulleja) yksinomaan asianomaisesta maasta peräisin olevien, erikseen mainitun yrityksen eli tarkoin yksilöidyn oikeussubjektin tuottamien tuotteiden tuontiin. Jos yrityksen nimeä ja osoitetta ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottamiin tuontituotteisiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan niihin on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

(136) Kaikki näiden yrityskohtaisten polkumyyntitullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esim. yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt) on toimitettava viipymättä komissiolle ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti ne, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin uusiin tuotanto- tai myyntiyksiköihin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Komissio muuttaa tarvittaessa tätä asetusta neuvoa antavaa komiteaa kuultuaan saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelon ajan tasalle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa Kiinan kansantasavallasta, Korean tasavallasta ja Taiwanista peräisin olevia, tällä hetkellä CN-koodiin ex 8423 81 50 (Taric-koodi 8423 81 50 10) kuuluvia vähittäiskaupassa käytettäviä elektronisia vaakoja, joiden kuormitusraja on enintään 30 kiloa ja joissa on painon, yksikköhinnan ja maksettavan hinnan digitaalinäyttö (riippumatta siitä, onko ne varustettu laitteella näiden tietojen tulostamiseksi).

2. Tuotteen vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnan perusteella määritetty tulli on seuraava:

Maa	Yritys	Tulli	Taric-lisäkoodi
Kiinan kansantasavalta	Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd.	12,8 %	A207
	Mettler-Toledo Changzhou Scale Ltd.	0 %	A208
	Shanghai Yamato Scale Co. Ltd.	9,0 %	A209
	Kaikki muut yritykset	30,7 %	A999
Korean tasavalta	CAS Corporation	0 %	A210
	A & D Korea Co. Ltd.	4,7 %	A211
	Kaikki muut yritykset	4,9 %	A999
Taiwan	UWE-Universal Weight Enterprise Co. Ltd., Taipei	5,5 %	A213
	Snowrex International Co. Ltd., Taipei	5,9 %	A214
	Kaikki muut yritykset	13,4 %	A999

3. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä marraskuuta 2000.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. FABIUS